

تعیین عوامل موثر احتمالی اقدام به خودکشی در مراجعه کنندگان به اورژانس

بیمارستان شهید محمدی بندرعباس

هادی یوسفی - مربی، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری، مامایی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان
قاسم سبحانی - مربی، عضو هیئت علمی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان
فریبا اسدی نوقابی - لیسانس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

چکیده

امروزه خودکشی در همه جوامع بشری به عنوان یک معضل عمده بهداشت عمومی بشمار می آید و به نظر می رسد روابط اجتماعی در ایجاد آن نقش مهمی دارند. مطالعه کنونی با هدف تعیین عوامل موثر احتمالی اقدام به خودکشی انجام شد. در این مطالعه ۳۹۰ نفر از مددجویانی که از اول مهرماه تا آخر اسفندماه ۱۳۸۰ به دلیل اقدام به خودکشی به بخش اورژانس مراجعه کرده بودند مورد مطالعه قرار گرفتند و پرسشنامه ای حاوی عوامل موثر در خودکشی با انجام مصاحبه از خود بیمار و یا اطرافیانش تکمیل گردید.

نتایج به دست آمده نشان می دهد که میانگین سن نمونه های پژوهش ۲۳/۸۵ با انحراف معیار ۶/۳۵ بود و بیشترین درصد آنان در گروه سنی ۲۰ - ۳۰ سال قرار داشتند. بیشترین درصد زنان خانه دار، متأهل با تحصیلات متوسطه، ساکن شهر و با وضعیت اقتصادی متوسط بودند همچنین بیشترین زمان اقدام به خودکشی هنگام عصر و زمان مراجعه هنگام شب بود. از نظر درگیری عاطفی و خانوادگی قبل از اقدام، بیشترین تعداد، ۳۲۴ نفر (۸۳/۱ درصد) پاسخ مثبت دادند و بیشترین روش اقدام به خودکشی قرص خوراکی دارویی بود و بالاترین آمار مراجعه در اسفند ماه بود. از نظر ارتباط جنس با روش اقدام به خودکشی با درگیری عاطفی و خانوادگی، از نظر ارتباط محل سکونت با علت مراجعه و ارتباط علت مراجعه با ماه مراجعه ارتباط معنی داری مشاهده گردید ($p < 0/05$).

از آنجائیکه اقدام کنندگان به خودکشی مشخصات ویژه ای داشته و برخی عوامل به عنوان پیش بینی خطر در آنها مطرح می باشد، نتایج این پژوهش می تواند به شناخت بهتر این عوامل و راه حل هایی برای پیشگیری اولیه از اقدام به خودکشی برای برنامه ریزان اجتماعی و بهداشتی فراهم آورد و به مسئولین درمانی کمک کند تا در پیشگیری ثانویه نیز نقش موثری داشته باشند.

کلید واژه ها: تلاش برای خودکشی - خطر - عوامل خطرزا - بندرعباس

مقدمه:

اقدام به خودکشی عبارتست از عملی که شخص برای معدوم ساختن خود انجام می دهد و واژه خودکشی (suicide) نخستین بار در سال ۱۹۷۳ از طرف کشیشی به نام Desfontaine بکار برده شد. تمام مذاهب آسمانی خودکشی را به عنوان

رفتاری مردود و حرام شمرده اند. امروزه این اقدام، در همه جوامع بشری به عنوان یک مشکل عمده بهداشت عمومی بشمار می آید به طوری که ۰/۴-۰/۹ درصد مرگ خام را تشکیل داده و بین ۵ تا ۱۰ علت عمده مرگ و میر تغییر می کند (۱۰، ۱۳، ۱۴).